

через десятки опублікованих статей та понад 1500 публічних лекцій по всій території Сполучених Штатів Америки. Лекції він редагував для друку, і в подальшому світ побачив їх у вигляді есе. Перші дві збірки Емерсона «Есе: Перша серія» (1841) і «Есе: Друга серія» (1844) являють собою основу його мислення, включають в себе добре відомі есе «Про довіру до себе», «Надмірна Душа», «Кола», «Поет» і «Досвід». У своїх роботах автор писав про низку предметів та ніколи не закріплював філософські принципи, але розвивав деякі ідеї, такі як індивідуальність, свобода, здатність людства реалізуватись, відносини між душею і навколишнім світом. Його найвідоміше есе «Природа» було більш філософським, ніж натуралістичним. На сьогоднішній день Ральф Уолдо Емерсон залишається одним із стержнів американського романтичного руху, а його роботи справили величезний вплив на мислителів, письменників і поетів, його послідовників. Підсумовуючи свої роботи, автор стверджував, що його центральна доктрина була нескінченністю приватної людини.

Найвідомішим є його есе «Природа», написане та анонімно опубліковане 9 вересня 1836 року. Воно складається з декількох частин, які в поєднанні розкривають суть і значення природи. Емерсон стверджує, що люди не можуть віднайти зв'язок із природою, тому що дивляться, але не бачать. А насправді вона у всьому, у зірках, повітрі й сонці. Лише діти, необтяжені буденною рутиною, здатні помітити її. Есе «Природа» поділене з метою виділити і пояснити кожен із елементів призначення нашого світу. Кожен із цих елементів може бути віднесений до класів: зручність, краса мова та дисципліна. Кожен із цих класів у свою чергу, ділиться на підпункти, які допомагають нам глибше розібратись у сутності природи, тому що всі дані елементи автор класифікує як природу.

Зокрема, хотілося б виділити такий простий на перший погляд елемент – «Красу». Автор розділяє її ще на три категорії. Першою з них є краса як сприйняття природних форм. Людині властиво тяжіння до прекрасного. Хтось у цьому знаходить натхнення, хтось – спокій, тобто краса необхідна для життя. Вона впливає на нас, на наше життя, навіть якщо ми цього не підозрюємо, вийшовши на прогулянку теплим днем, наш настрій підноситься в незалежності від наших внутрішніх переживань.

Наступною складовою краси є духовність. Не рідко ми називаємо добрих людей красивими, не маючи на увазі фізичну оболонку, а внутрішній стан людини. Тобто благородний вчинок теж можна вважати красивим, кожна людина чиста серцем, допомагаючи комусь, теж красива, а красить її духовність. Тому що краса це не гарний одяг і доглянуте лице, це щось більше, це те, що знаходиться глибоко в середині.

Останнім її елементом є краса, яка є предметом для роздумів. Аналізувати ми можемо лише те, що справило на нас враження. Для передачі цих вражень ми творимо красу, а це в свою чергу є мистецтвом. Автор стверджує, що ніщо не буває красивим, якщо воно ізольоване, предмет є настільки красивим, наскільки він може передати і доповнити красу того, що його оточує. Есе Ральфа Емерсона «Природа» є важким для сприйняття, воно складає враження, що все відоме людству про світ міститься на цих сторінках. Образи в ньому багатозначні, і дуже легко втратити ланку змісту, але якщо дійсно зрозуміти його, то можна відкрити для себе всю красу природи.

Роботи Ральфа Емерсона надихають читача змінювати себе і світ,